

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 24. november 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Natasja Walbom
Sagsnr.: 2021-0030-6787
Dok.: 2189818

Besvarelse af spørgsmål nr. 107 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 107 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 107 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere Statsadvokaten i Københavns opslag på Twitter den 13. oktober 2021 vedrørende dommen, hvori landsretten har stadfæstet straffen til 5 mænd for et groft overfald med en hammer på Ishøj Strandvej, hvor offeret var i livsfare? Vil ministeren i forlængelse heraf tilkendegive, om han finder straffene passende, herunder om ministeren er tilfreds med, at tre domfældte slap med en advarsel om udvisning, og om dommen giver anledning til overvejelser om at skærpe straffen og reglerne om udvisning for livsfarlige overfald? Vil ministeren endelig oplyse, om to af de domfældte har fået dansk indfødsret tildelt på et lovforslag i Folketinget enten som ansøgere, bipersoner eller efterkommere heraf?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i København om en udtalelse. Statsadvokaten i København har bl.a. oplyst følgende:

”Sagen vedrører to forhold af overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1 (grov vold), begået af fem tiltalte (T1-T5) i forening, samt – for så vidt angår T5 – tillige et forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1 (den der flygter som anholdt).

I byretten skete der domfældelse i det ene voldsforhold, mens alle de tiltalte blev frifundet i det andet forhold. T5 blev fundet skyldig i at være flygtet.

Byretten udmålte en straf på 1 år og 9 måneders fængsel til T1, T2, T3 og T5 og 2 års fængsel til T4. Endvidere blev T1, T4 og T5 meddelt en advarsel om udvisning.

Under ankesagen nedlagde anklagemyndigheden påstand om ubetinget fængsel i 2½ år til T1, T2, T4 og T5, mens påstanden for så vidt angår T3 lød på stadfæstelse af byrettens dom på ubetinget fængsel i 1 år og 9 måneder, idet anken vedrørende T3 ved en beklagelig fejl blev iværksat efter fristens udløb.

Til støtte for synspunktet om en skærpelse af straffen fremhævede anklagemyndigheden bl.a. voldens grove karakter, herunder at de tiltalte ankom til gerningsstedet i to

biler efter forinden at have bragt modpartens bil til standsning ved hasarderet kørsel i meget høj fart på bl.a. en cykelsti. Det blev også tillagt betydning, at gerningsmændene medbragte stik- og slagvåben, at der blev slået hårdt og gentagne gange med et slagvåben mod hovedet på et værgeløst offer, der var fikseret og sad fast i en sikkerhedssele, at der var tale om flere gerningsmænd, som handlede i forening, og at volden blev begået i et trafikbefærdet område og tæt på et beboelseskvarter. Endvidere henviste anklagemyndigheden til, at selve overfaldet varede ca. 3 minutter, og at de tiltalte sammen forlod stedet uden at hjælpe offeret, som var bragt i åbenlys livsfare.

Landsretten stadfæstede byrettens strafudmåling på 1 år og 9 måneders fængsel til T1, T2, T3 og T5 og 2 års fængsel til T4.

Anklagemyndigheden nedlagde under ankesagen påstand om ubetinget udvisning med et indrejseforbud fastsat af landsretten til T1, T4 og T5.

Anklagemyndigheden fremhævede i den forbindelse bl.a., at alle tre tiltalte tidligere var dømt for alvorlig og personfarlig kriminalitet. Selvom de tiltalte enten er født eller indrejst som mindreårige i Danmark, var de efter anklagemyndighedens opfattelse ikke uden forudsætninger for at fortsætte et familieliv i deres hjemlande i tilfælde af udvisning. To af de tiltalte havde børn i Danmark.

Herefter udtalte landsretten konkret vedrørende spørgsmålet om ubetinget udvisning af T1, T4 og T5:

”T1 er nu idømt fængsel i 1 år og 9 måneder for grov vold. Tiltalte er tidligere straffet adskillige gange, herunder for personfarlig kriminalitet, men er siden 2010 hovedsageligt straffet for berigelseskriminalitet. Han er ikke tidligere udvist betinget af Danmark eller tildelt advarsel om udvisning.

På denne baggrund, og idet T1, der er statsløs palæstenser, må anses for ikke længere at have en egentlig tilknytning til sit fødeland Libanon, samt af de af byretten anførte grunde tiltræder landsretten, at udvisning af T1 efter en samlet vurdering vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privat- og familieliv og således med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er blevet tildelt en advarsel.

[...]

Tiltalte T5 er nu idømt fængsel i 1 år og 9 måneder for grov vold og overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1. Tiltalte er tidligere straffet adskillige gange, men er siden 2011 idømt kortere fængselsstraffe hovedsageligt for brugstyveri, trusler og overtrædelser af særlovgivningen. Han er ikke tidligere udvist betinget af Danmark eller tildelt advarsel om udvisning.

På denne baggrund, og da T5 må anses for ikke længere at have en egentlig tilknytning til Iran, samt af de af byretten anførte grunde tiltræder landsretten, at udvisning af T5 efter en samlet vurdering vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privat- og familieliv og således med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er blevet tildelt en advarsel.

[...]

T4 er nu idømt fængsel i 2 år for grov vold. Tiltalte er endvidere ved dom af 14. februar 2017, hvor han var 16 år, straffet med fængsel i 2 år og 6 måneder blandt andet for frihedsberøvelse, afpresning og grov vold. Han er ikke tidligere udvist betinget af Danmark eller tildelt advarsel om udvisning.

T4 er ud over beskyttelsen i artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention som tyrkisk statsborger endvidere beskyttet af navnlig artikel 14 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om yderligere associering mellem EØF og Tyrkiet (associeringsafgørelsen).

[...]

På denne baggrund, og da T4 må anses for alene at have en meget begrænset tilknytning til Tyrkiet, samt af de af byretten anførte grunde tiltræder landsretten, at udvisning af T4 efter en samlet vurdering vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privat- og familieliv og således med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er blevet tildelt en advarsel.”

Rigsadvokaten kan henholde sig til Statsadvokaten i Københavns udtalelse.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”For så vidt angår de to domfældte, som der spørges til, kan det oplyses, at den ene af de domfældte erhvervede dansk statsborgerskab ved fødslen som efterkommer af en forælder af dansk herkomst med dansk statsborgerskab, mens den anden af de domfældte erhvervede dansk statsborgerskab ved fødslen som efterkommer af en forælder af udenlandsk herkomst med dansk statsborgerskab.”

Det er min klare holdning, at der i sager om grov vold skal idømmes en hård straf, der afspejler forbrydelsens grovhed, og at udlændinge, der begår kriminalitet, skal udvises i videst muligt omfang.

For så vidt angår spørgsmålet om udvisning, så følger det af udlændingeloven, at der i sager om overtrædelse af straffelovens § 245 skal ske udvisning, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.